

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Partnerek

Hónapok óta eleven politikai mozgásban van társadalmunk. Kezdődött a pártszervezetek beszámoló és vezetőségválasztó taggyűléseivel, folytatódott a párttervezetekkel, tetőzött a XIII. kongresszussal és a felszabadulás 40. évfordulójának szép ünnepeivel — mostantól meg jelölő gyűlésekre, majd választási gyűlésekre járunk esténként. Csupa fontos megméretés és szervezett erőgyűjtés, csupa olyan nemzeti ügy, amelyben a társadalom elemi érdekei munkálkodnak.

Különleges szerencse, ám inkább a politikai munka előrelátása, hogy a dolgok ilyen rendben jöttek össze, hogy a folyamatok ilyen természetes logikája érvényesül. A kongresszus munkájának és határozatainak ismeretében igazán könnyű lesz szót érteni a politika főbenjáró kérdéseiben, hiszen a párt nemzeti programot fogalmazott. A legfőbb pártfórum példaadó volt nyíltságban, konstruktivitásban, erkölcsi bátorságban és a felelősség gyakorlásában is. Azt is bebizonyította, hogy a demokratizmus nem a szavak úrjárata, hanem a helyes döntésekhez vezető egyetlen lehetséges út.

A példaadó szellem és munkastílus, amely a pártkongresszusról sugárzott az egész közéletre, bizonyosan megtermékenyíti vitakedvünket, fokozza felelősségünket, fölerősíti szándékainkat. De nagyobb szükség is van ezekre a készségekre, mint bármikor, hiszen sok szempontból új módon is kell „közlekednünk” a közéletben. Elég erre most két okot említeni: egyrészt most jelölünk s választunk először tanácsstagokat és országgyűlési képviselőket az új választási törvény alapján, másrészt a tanácsi önkormányzat kibontakoztatásának első lépéseit tesszük meg.

Az újjal gondolatban megbarátkozni nem nehéz — de a gyakorlatban összefutni — az már különleges élmény. Legalább két jelölt... — mondja a törvény. Ez nemcsak azt jelenti, hogy minimálisan kétszer annyi alkalmas és áldozatos embert kell felkutatnia a jelöléssel foglalkozó népfőntónak, hanem azt is, hogy eközben éppen úgy illik figyelemmel lenni társadalmi osztályok, rétegek, csoportok, korosztályok arányos képviselőit is. Es akkor azonnal előtököltszik az ügy személyes, emberi oldala is: hogy mondjuk az egyik jelölt éppen „én” lehetek. Nem egy — csak az egyik! Senki se higgye, hogy ezt a helyzetet át lehet élni beső konfliktusok fölfakadása nélkül. De bizonyos, hogy a közélet napszámossai fölvállalják a nyilvános megméretést is. Mert oszlóban van már az a csacska ítéletkezés, hogy választáson alulmaradni azonos az erkölcsi bukással. Köztisztelt, elismerés, bizalom emel embereket a jelöltségbe — hogyan kopna ez le róluk a szavazatszámhámlás? Bizonyos, hogy az eddiginél nagyobb szerepe lesz a jelölt egyéniségének, készségeinek, emberi tulajdonságainak; a választók a személyes benyomásokat osztályozzák majd, hiszen azonos politikai elkötelezettséggel, társadalmi indítékkal fellépő jelöltek közül választanak. Olyan emberek állnak egymás mellett, akik partnerek voltak vagy lesznek a közéletben, s nem hogy egymás ellen, de éppen egy ügyért dolgoznak, feltehetően, sőt bizonyosan a választás után is! Egy percig sem gondolom, hogy közéleti ambíció nélkül bárki is odaállhatna. De hiszen éppen ezekre az ambíciókra van legnagyobb szükségük a választó közösségeknek.

Hajlamosak vagyunk arra, hogy amikor a személyes vonzatok előtérbe kerülnek, a magánügyek szférájába tereljük az egyén konfliktusait. Pedig ilyenkor van legnagyobb szükség a közösségre: annak támogatására, ösztönzésére, aktivitására. Nyíltabban is fogalmazhatok: a kettős, illetve többes jelölés kötelessége a választó szempontjából is érdekes és izgalmas. A jelölő gyűlésen és a további találkozásokon szerezhet információt a jelöltekről, amelynek alapján majd jó lelkiismerettel odaadhatja szavazatát. Ha azt mondjuk, a jelöltek partnerek a választási folyamatban, azt is mérlegeljük, hogy a legfőbb, a legfontosabb partner pedig mégis a választók közössége. Most tehát igazán ne sajnáljuk azokat az órákat, amelyeket a jelölő gyűlésekre szánhatunk. A jelölés ugyan a legfontosabb alkotmányos aktsusa lesz az esti özszejöveteleknek, de itt és most egyszersmind arról van szó, hogy a választópolgár véleménye hangot, fórumot kapjon, elképzelései alakot öltsenek, bírálati célba jussanak, saját rugaszkodásait hozzáadhassa a várospolitikához vagy a belpolitikához.

napokban tették közzé a Hazafias Népfőntón állásfoglalását a párt XIII. kongresszusával kapcsolatosan, és két napja hozták nyilvánosságra a népfőntón választási felhívását. E dokumentumokat úgy fogjuk fel, mint a választás politikai keretét. Csak egy mondatot vegyünk most kölcson. „A népfőntónmozgalom a kongresszusi határozat útmutatásait és társadalmi céljait a nemzeti felemelkedés programjának tekintti, olyan programnak, amely egész népünk, nemzetünk további előrehaladását szolgálja.”

Úgye, mennyi partner kell ahhoz, hogy ez a program megvalósuljon!

Sz. Simon István

Kiváló klubok

Csongrád megye klubvezetőinek találkozóját rendezte meg a megyei ifjúsági klubtanács szombaton Domaszéken, a Zöldfás ifjúsági klubban. A résztvevők megbeszéltek az idei, hagyományosan Árpádhalmi rendezendő megyei klubtalálkozó előkészítésének részleteit, módszertani filmeket néztek, volt polkaszinó, s Szabó András: István a jelenség című multivíziós bemutatója is a programkínálatban szerepelt.

A klubvezetők megyei találkozója adták át a tavalyi Kiváló címet nyert ifjúsági kluboknak is az erről tanúskodó „elismerő okmányokat”. Kiváló klub lett a nagymágocsi Petőfi Sándor, a domaszéki Zöldfás, a szentesi Georgikon (mezőgazdasági szakmunkásképző intézet), a hódmezővásárhelyi Ifjúvezető és a makói Meddcor ifjúsági klub. Kiváló Ifjúsági Klubvezető 1984-elismerésben részesült Csamangó Péter Pál (Domaszéki Zöldfás) és Héjjáné Sallai Ilona (szentes-hékedői ifjúsági klub).

Művezető: az iskolatábla

Üvegváros – gebinben

Üveggel kilenc, fóliával egy hektár termőföldet borítanak a szegedi Felszabadulás Tsz-ben, az algyői országút mellett. A tízhektáros fűtött kertészetben hét hektáron zöltséget, három pedig dísznövényt termelnek. A fűtőanyag: termásvíz — pakurás „ráfűtéssel”. Itt 1982 óta teljes az üzem. Látványos az üveg- és nyilonháztrendszer, a szövetkezetnek viszont nem csillog oly fényesen: kevés a munkakerő. A megoldást a részleges művelésben találták meg. Kerestek 54 nem szövetkezeti tagot, akik vállalták a „gebineskedést”. Melléltük 35 „házon belüli” dolgozik részes művelésben. Általában 500—1500 négyzetméterig kérnek és kapnak területet. Az alsó határ alatt nem érdemes vergődni.

Mi lett így? Megszűnt a munkaerőgond, dolgozhat ember és energia, teremhet a primőr és fizethet a téész a szerződés szerint. A szövetkezet 4 és 18 százalék között adja a forintot a termény árából. A részes művelőnek „csupán” palántázni kell, kapálni, locsolni, kö-

tözni, szedni és felvenni a pénzt. Sokat? Keveset?

A IV-es hajó művezetője egy zöld iskolatábla. Olvasom: „04. 15-ig (hétfő) hónaljázás, tekerés, estére teljesen redben legyenek a zöld munkák; 04. 16. növényvédő permetezés; 04. 16—17—18. a munkavégzés tilos; 04. 19—20. zöldmunka, tekerés, hónaljázás; 04. 22-ig (estig) a teljes gyomtalanítást végezzük el.”

Látták a heti házi feladatot. Mi lesz, ha nem futja az idejük?

Nincs mese, el kell végezni. Különben megcsinálják a szövetkezet emberei.

Addig sem fáradnak. Az igaz, de tőlünk 90 forintot vonnak akkoróránként.

Rakoncz Viola, Herke Csaba és Kecskeméti László választott kórusban így.

Mit csinálnak?

Most kötözünk és kapunk

Máskor?

A JATE-n és a főiskolán tanulunk. Biológusok leszünk. Gondoltuk, megpróbáljuk. Ha bejön anyagilag,

utazunk, ha nem, újrakezdjük.

Hönnan a kitartás?

A Csaba édesapjánál megszerettük a kertészkedést — mondja Viola. Gondolhatja, hogy néztek ránk az idősök, amikor belekezdünk. Persze, nem tudhatták, hogy értünk hozzá és szeretjük a növényt. Ez is él, ezt babusgatni kell. A paradicsomot 8 százalékkért ápolják.

A folyosón targonca viszi a leszedett uborkát. Asszonyok sietnek utána.

Mázsálni megyünk, jó, ha ott az ember. Nem bizalmatlanság, de végül is mi dolgozunk érte. A férjem ott van balra — mondja Hevesi Béláné.

A férj nem látszik ki a buja méregzöld uborkaerdőből.

Szörnyen meleg van és magas a páratartalom. Megéri a szenvedést?

Talán, illetve reméljük. Írja, ahogy akarja. Kár, hogy nem hozott sört, jól esne.

Mióta csinálják?

Februártól. Akkor palántáztunk, és látja, már a betakarítás derekán járunk. Erdekes munka ez.

Otthon is termelhetné...

Algyőiek vagyunk, de csak nyáron dolgozhatnánk a kertben. Akkor nincs ár az uborkának.

Foglalkozása?

Fémcsiszoló.

Hallottam, hogy jól fizet a fólia. Az üvegházak kevesebbet keresnek. Miért a különbség? — kérdezem Petróczy Jánost.

Nagyobb a rizikó. A fóliát ugyan kapjuk, de magunk húzzuk föl, a vihar meg, ha úgy akarja, cibálhatja.

Volt káruk?

Szerencsére nem, de amarra egy párat megtéptázt.

Milyen összegre számítanak?

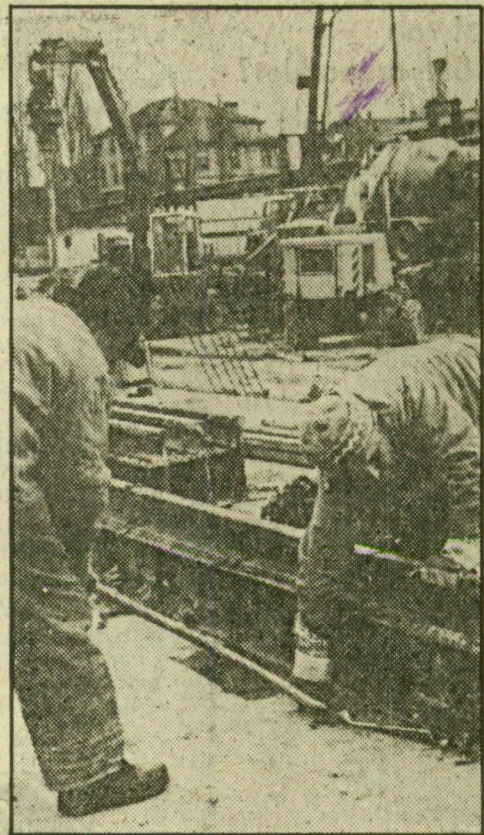
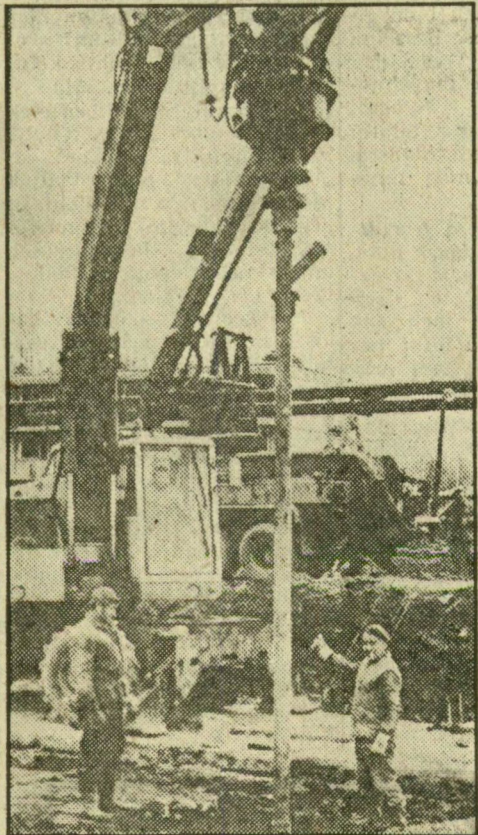
Tavaly 80 ezer volt tisztán. A fóliában 18 százalékot kapunk. Egyébként az a baj, hogy sokan vannak köztünk meg a vevők között. Mindenki elvisz egy kis hasznot.

Mekkora terület fizetett ennyit?

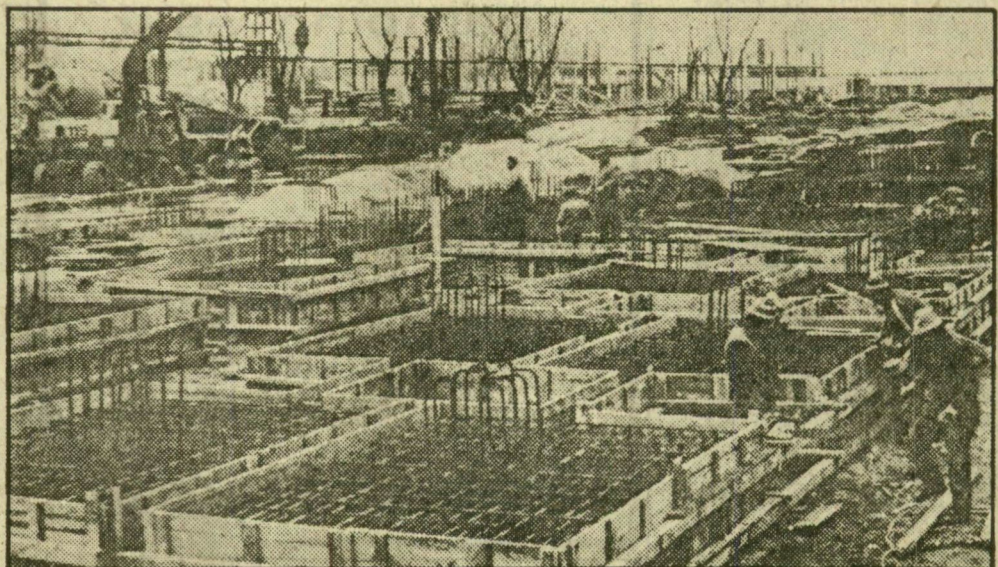
Ez a hat kis fólia. Igaz, az egész család dolgozott. Ez a mi hétvégi másodállásunk. Munkások vagyunk a lányainkkal együtt.

Acs S. Sándor

Kirajzolódott a nagy H

Az ütemtervnek megfelelően halad a SZOTE 410 ágyas klinikai tömbjének építése. A Délép szakemberei jelenleg az alapozást végzik. Méghozzá különleges, úgynevezett dugó-alapozásos módszerrel. A grendarácok rajzolatából már kiolvasható a leendő hospitál épületének H betűs alakja

Magyar—jugoszláv cukorkooperáció

Új gazdasági vállalkozás jött létre a magyar—jugoszláv határ menti együttműködésben: a Mohács térségében termelt cukorrépát a jugoszláviai, bellyei kombinát gyáraiban dolgozzák fel, a cukor nagyobb része pedig visszakerül Magyarországra. A mohácsi Új Barázdák Tsz. vezetésével cukorrépa-termelési és -értékesítési társulás alakult, amely az 1985—1989 közötti időszakra szóló ötéves szerződést kötött a jugoszláv partnerrel az Agrimpex Mezőgazdasági Külkereskedelmi Vállalat útján.